

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor dopravy a silničního hospodářství
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Č. j.: KUOK 53994/2022

V Olomouci dne 23. 5. 2022

Sp. zn.: KÚOK/87209/2021/ODSH-SH/9008

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Mgr. František Pěruška

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: Mgr. Martina Lánská

Tel: 585 508 596

E-mail: m.lanska@olkraj.cz

Počet listů: 11

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0

ROZHODNUTÍ

(doručováno veřejnou vyhláškou)

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „**krajský úřad**“), jako věcně příslušný odvolací orgán podle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů a ust. § 40 odst. 3 písm. e) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o pozemních komunikacích**“), přezkoumal na základě odvolání města Velká Bystřice, IČO 00299651, se sídlem Zámecké náměstí 79, 783 53 Velká Bystřice, zastoupeného starostou Ing. Markem Pazderou (dále jen „**odvolatel**“), proti rozhodnutí Magistrátu města Přerova, Odboru stavebního úřadu a životního prostředí, oddělení stavební úřad, ze dne 31. 5. 2021, č. j. MMPr/100135/2021/Sko, sp. zn. 2018/091104/STAV/SU/Sko, kterým rozhodl podle ust. § 142 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích tak, že na pozemcích parc. č. 2312/3, 2151/1, 2151/2, 2151/3, 2151/4, 2151/5, 2153/1, 2153/3, 2153/8, 2153/9, 2153/12 a 2153/10 v katastrálním území Velká Bystřice se nenachází veřejně přístupná účelová komunikace, a rozhodl takto:

Podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se rozhodnutí Magistrátu města Přerova, Odboru stavebního úřadu a životního prostředí, oddělení stavební úřad, ze dne 31. 5. 2021, č. j. MMPr/100135/2021/Sko, sp. zn. 2018/091104/STAV/SU/Sko

r u š í

a věc se

v r a c í

k novému projednání Magistrátu města Přerova jako správnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.

Účastníci řízení podle ustanovení § 27 odst. 1 správního řádu:

1. PhDr. Simona Sokolová, nar. 18. 8. 1964, bytem Příční 1004, 783 53 Velká Bystřice

v zastoupení

Mgr. Pavlem Piňosem, advokátem, ev. č. ČAK 10123, se sídlem Kramářova 3379, 750 02 Přerov 2

Odůvodnění

Krajský úřad zjistil z předloženého spisového materiálu vedeném Magistrátem města Přerova, Odborem stavebního úřadu a životního prostředí, oddělením stavební úřad (dále jen „**Magistrát města Přerova**“), pod sp. zn. 2018/091104/STAV/SU/Sko následující skutečnosti:

Magistrát města Přerova byl usnesením krajského úřadu ze dne 28. 5. 2018, č. j. KUOK 57689/2018, sp. zn. KÚOK/53083/2018/ODSH-SH/7559 podle ust. § 131 odst. 4 správního řádu pověřen projednáním žádosti odvolatele ze dne 5. 9. 2017, dle obsahu o odstranění pevné překážky z veřejně přístupné účelové komunikace na pozemcích p. č. 2312/3, 2151/1, 2151/2, 2151/3, 2151/4, 2151/5, 2153/1, 2153/3, 2153/8, 2153/9, 2153/12 a 2153/10 v k. ú. Velká Bystřice, obec Velká Bystřice, doposud vedeném Magistrátem města Olomouce, Odborem stavebním, oddělením státní správy na úseku pozemních komunikací, pod sp. zn. S-SMOL/204275/2017/OS, a projednáním žádosti PhDr. Simony Sokolové, nar. 18. 8. 1964, bytem Příční 1004, 783 53 Velká Bystřice, v zastoupení Mgr. Pavlem Piňosem, advokátem, ev. č. ČAK 10123, se sídlem Kramářova 3379, 750 02 Přerov 2 (dále jen „**žadatelka**“), ze dne 23. 2. 2018, ve věci určení, zda na pozemcích parc. č. 2312/3, 2151/1, 2151/2, 2151/3, 2151/4, 2151/5, 2153/1, 2153/3, 2153/8, 2153/9, 2153/12 a 2153/10 v k. ú. Velká Bystřice, obec Velká Bystřice, existuje či neexistuje veřejně přístupná účelová komunikace, doposud vedeném Magistrátem města Olomouce, Odborem stavebním, oddělením státní správy na úseku pozemních komunikací, pod sp. zn. S-SMOL/0522290/2018/OS, namísto Magistrátu města Olomouce, Odboru stavebního, oddělení státní správy na úseku pozemních komunikací, a to z důvodu vyloučení JUDr. Evy Hyravé, vedoucí Odboru stavebního Magistrátu města Olomouce, z projednání a rozhodování těchto věcí a nemožnosti určit jinou úřední osobu, která by nebyla k JUDr. Evě Hyravé ve vztahu podřízenosti.

Magistrát města Přerova písemností ze dne 2. 7. 2018, č. j. MMPr/091515/2018/Sko, oznámil v souladu s ust. § 47 odst. 1 správního řádu všem známým účastníkům řízení a dotčeným správním úřadům zahájení řízení o určení právního vztahu podle ust. § 142 správního řádu na základě žádosti žadatelky a současně v souladu s ust. § 49 odst. 1 správního řádu nařídil k projednání žádosti ústní jednání spojené s místním šetřením na den 2. 8. 2018 v 10:00, se schůzkou pozvaných na místě, na pozemku parc. č. 2152/1 v k. ú. Velká Bystřice.

Magistrát města Přerova následně pro opatření podkladů pro vydání rozhodnutí ve věci dne požádal písemností ze dne 3. 7. 2018 pod č. j. MMPr/092038/2018/Sko Katastrální úřad pro Olomoucký kraj, Katastrální pracoviště Olomouc, Vejdovského 1148/2a, Hodolany, 772 00 Olomouc, o součinnost - o sdělení, na základě jakých listin byla u pozemků parc. č. 2151/1, 2151/2, 2151/3, 2151/4, 2151/5, vše v k. ú. Velká Bystřice, evidovaných do 22. 6. 2016 jako druh pozemku ostatní plocha, způsob využití ostatní komunikace, provedena změna druhu pozemku na trvalý travní porost se způsobem ochrany zemědělský půdní fond. Tyto podklady obdržel Magistrát města Přerova dne 16. 7. 2018.

Dne 2. 8. 2018 proběhlo na pozemku p. č. 2152/1 v k. ú. Velká Bystřice ústní

jednání, o kterém byl sepsán protokol pod č. j. MMPr/104414/2018/Sko, jehož součástí je prezenční listina. Součástí spisu je fotodokumentace pořízená na ústním jednání.

Dne 6. 8. 2018 byly Magistrátu města Prostějova doručeny podklady pro řízení od odvolatele, a to výpis z katastru nemovitostí LV č. 2133, vyjádření ke stavbě rybníku – Velká Bystřice – Vrtov ze dne 6. 3. 2006 a 8 fotografií.

Dne 30. 8. 2018 byla Magistrátu města Přerova doručena vyjádření vlastníků pozemků sousedících s předmětnými pozemky, kteří uvedli, že předchozí vlastníci těchto parcel vždy strpěli obecné užívání pozemků jako účelové komunikace a nikdy nevyslovili nesouhlas s touto dopravní cestou. Požadují i nadále zajištění dopravní obslužnosti k obhospodařování svých zemědělských/lesních pozemků, neboť je to jediná přístupová cesta na jejich pozemky, která pro ně znamená nutnou komunikační potřebu.

Dne 3. 9. 2018 bylo Magistrátu města Přerova doručeno vyjádření žadatelky spolu s fotodokumentací alternativního přístupu ze dne 20. 8. 2018, čestným prohlášením Ing. Pavlíný Dragůňové, územním rozhodnutím Městského úřadu Velká Bystřice, stavebního úřadu, Zámecké náměstí 79, 783 53 Velká Bystřice, ze dne 28. 8. 2008, č. j. 1503/2008/Sú o umístění stavby a změny ve využití území podle ust. § 92 stavebního zákona na stavbu „Rybník Velká Bystřice – Vrtov“, rozhodnutím Magistrátu města Olomouce, Odboru životního prostředí, oddělení vodního hospodářství, Hynaisova 10, 779 11 Olomouc (dále jen „**vodoprávní úřad**“), ze dne 30. 8. 2013, č. j. SMOI/ŽP/55/540/2013/Gi o vydání stavebního povolení podle ust. § 15 vodního zákona a ust. § 115 stavebního zákona k provedení stavby vodního díla „Rybník Velká Bystřice – Vrtov“.

Následně Magistrát města Přerova písemností ze dne 3. 9. 2018, č. j. MMPr/119211/2018/Sko požádal vodoprávní úřad o součinnost, a to sdělení, zda je platné stavební povolení ze dne 30. 8. 2013, č. j. SMOI/ŽP/55/540/2013/Gi a zda byla zahájena stavba „Rybník Velká Bystřice – Vrtov“ podle stavebního povolení ze dne 30. 8. 2013 a termín zahájení stavby. Dne 5. 9. 2018 obdržel Magistrát města Přerova sdělení vodoprávního úřadu, č. j. SMOL/212509/2018/OZP/VH/Gib, sp. zn. S-SMOL/210929/2018/OZP.

Magistrát města Přerova následně písemností ze dne 7. 9. 2018, č. j. MMPr/121902/2018/Sko sdělil účastníkům řízení, že ukončil dokazování a má shromážděny všechny doklady a podklady pro vydání rozhodnutí, a proto v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu oznámil, že účastníci řízení mají právo se s těmito podklady seznámit a vyjádřit se k nim.

Dne 10. 10. 2018 vydal Magistrát města Přerova rozhodnutí pod č. j. MMPr/133775/2018/Sko, v němž rozhodl dle § 142 odst. 1 správního řádu ve spojení s ust. § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích tak, že na částech pozemků parc. č. 2312/3, 2151/1, 2151/3, 2151/4, 2151/5, 2153/1, 2153/3, 2153/8, 2153/9, 2153/12 a 2153/10 v katastrálním území Velká Bystřice se nachází část veřejně přístupné účelové komunikace, a že na pozemku parc. č. 2151/2 v katastrálním území Velká Bystřice se veřejně přístupná účelová komunikace nenachází.

Proti uvedenému rozhodnutí podala žadatelka dne 29. 10. 2018 odvolání. Magistrát města Přerova následně písemností č. j. MMPr/181169/2018/Sko ze dne 19. 11. 2018 vyzval účastníky řízení, aby se k odvolání vyjádřili ve lhůtě 7 dnů ode

dne doručení této výzvy. Své vyjádření zaslal dne 22. 11. 2018 odvolatel. Vzhledem ke skutečnosti, že Magistrát města Přerova zmíněnému odvolání nevyhověl, postoupil jej v souladu s ust. § 88 odst. 1 správního řádu spolu se spisovým materiálem a svým stanoviskem k dané věci krajskému úřadu přípisem ze dne 17. 12. 2018.

Krajský úřad rozhodnutím ze dne 14. 2. 2019, č. j. KUOK 21259/2019, sp. zn. KÚOK/129750/2018/ODSH-SH/8001 rozhodnutí Magistrátu města Přerova ze dne 10. 10. 2018, č. j. MMPr/133775/2018/Sko, sp. zn. 2018/091104/STAV/SU/Sko zrušil a věc vrátil Magistrátu města Přerova k novému projednání.

Magistrát města Přerova následně písemností ze dne 19. 3. 2019, č. j. MMPr/065861/2019/Sko vyrozuměl účastníky řízení o pokračování v řízení. Současně usnesením stanovil účastníkům řízení v souladu s ust. § 36 odst. 1 správního řádu lhůtu 15 dnů od doručení tohoto oznámení k tomu, aby činili své návrhy, a zároveň oznámil účastníkům řízení, že dne 22. 4. 2019, po uplynutí lhůty pro provedení úkonu stanovené v tomto oznámení o pokračování řízení – novém projednání, bude disponovat všemi podklady pro vydání rozhodnutí ve věci, kdy stanovil, že s podklady se mohou účastníci řízení seznámit, nahlížet do nich a vyjádřit se k nim do 5 pracovních dnů po výše uvedeném datu, přičemž poté bude vydáno rozhodnutí ve věci.

Dne 4. 4. 2019 zaslala své vyjádření k pokračování v řízení žadatelka. Téhož dne obdržel Magistrát města Přerova od odvolatele „*Sdělení námitek a připomínek k návrhu účastníkem řízení, návrhy na provedení důkazů a předložení důkazů*“, kdy přílohou bylo územní rozhodnutí Městského úřadu Velká Bystřice, stavebního úřadu, Zámecké náměstí 79, 783 53 Velká Bystřice, ze dne 28. 8. 2008, č. j. 1503/2008/SÚ, rozhodnutí vodoprávního úřadu ze dne 30. 8. 2013, č. j. SMOI/ŽP/55/540/2013/Gi o vydání stavebního povolení, souhrnná technická zpráva z 6/2008, situační výkres pro územní dokumentaci, řez hráze s pojízdnou plochou. Dne 2. 5. 2019 zaslala žadatelka své vyjádření ke stanovisku odvolatele ze dne 4. 4. 2019.

Magistrát města Přerova následně vydal dne 17. 5. 2019 usnesení pod č. j. MMPr/102547/2019/Sko, kterým bylo podle ust. § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu zastaveno deklaratorní řízení zahájené dne 29. 6. 2018 na základě žádosti žadatelky ve věci určení právního vztahu podle ust. § 142 odst. 1 správního řádu, zda na pozemcích parc. č. 2312/3, 2151/1, 2151/2, 2151/3, 2151/4, 2151/5, 2153/1, 2153/3, 2153/8, 2153/9, 2153/12 a 2153/10 v k. ú. Velká Bystřice, obec Velká Bystřice, existuje či neexistuje veřejně přístupná účelová komunikace.

Proti výše uvedenému usnesení podal odvolatel dne 18. 6. 2019 odvolání. Magistrát města Přerova následně písemností č. j. MMPr/1145483/2019/Sko ze dne 21. 6. 2019 vyzval účastníky řízení, aby se k odvolání vyjádřili ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení této výzvy. Své vyjádření zaslala dne 28. 6. 2019 žadatelka. Vzhledem ke skutečnosti, že Magistrát města Přerova zmíněnému odvolání nevyhověl, postoupil jej v souladu s ust. § 88 odst. 1 správního řádu spolu se spisovým materiálem a svým stanoviskem k dané věci krajskému úřadu přípisem ze dne 17. 7. 2019.

Krajský úřad rozhodnutím ze dne 18. 10. 2019, č. j. KUOK 93144/2019, sp. zn. KÚOK/76967/2019/ODSH-SH/9008, odvolání odvolatele proti usnesení Magistrátu města Přerova ze dne 17. 5. 2019, č. j. MMPr/102547/2019/Sko, sp. zn. 2018/091104/STAV/SU/Sko zamítl a napadené usnesení potvrdil.

Proti výše uvedenému rozhodnutí krajského úřadu podal odvolatel žalobu,

na základě které Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozsudkem ze dne 29. 9. 2020, č. j. 65 A 95/2019-95 zrušil rozhodnutí krajského úřadu ze dne 18. 10. 2019, č. j. KUOK 93144/2019 a usnesení Magistrátu města Přerova ze dne 17. 5. 2019, č. j. MMPř/102547/2019/Sko.

Dne 21. 12. 2020 obdržel Magistrát města Přerova od krajského úřadu vrácenou spisovou dokumentaci ve věci k novému projednání spolu s výše uvedeným rozsudkem.

Magistrát města Přerova písemností ze dne 27. 1. 2021, č. j. MMPř/013789/2021/Sko vyrozuměl účastníky řízení o pokračování v řízení a současně usnesením podle ust. § 39 odst. 1 správního řádu stanovil účastníkům řízení lhůtu k uplatnění námitek a připomínek k návrhu, a to do 15 dnů ode dne doručení této písemnosti.

Dále Magistrát města Přerova zaslal vodoprávnímu úřadu žádost o součinnost ze dne 26. 1. 2021, č. j. MMPř/0112964/2021/Sko, a to sdělení, zda je platné stavební povolení ze dne 30. 8. 2013 pod č. j. SMOI/ŽP/55/540/2013/Gi. Sdělení vodoprávního úřadu ze dne 25. 2. 2021, č. j. SMOL/051667/2021/OZP/VH/Gib, sp. zn. S-SMOL/025650/2021/OZP obdržel Magistrát města Přerova dne 25. 2. 2021.

Magistrát města Přerova následně písemností ze dne 2. 3. 2021, č. j. MMPř/035248/2021/Sko vyrozuměl účastníky řízení v souladu s ust. § 51 odst. 2 správního řádu o ohledání na místě dne 1. 4. 2021 v 10:30. Součástí spisu jsou fotografie pořízené na místě dne 1. 4. 2021.

Magistrát města Přerova písemností ze dne 15. 4. 2021, č. j. MMPř/062479/2021/Sko, sdělil účastníkům řízení, že ukončil dokazování a má shromážděny všechny poklady pro vydání rozhodnutí, kdy jim v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu oznámil možnost seznámit se s těmito podklady a vyjádřit se k nim po celou dobu do vydání rozhodnutí. Současně účastníkům řízení sdělil, že nevydá rozhodnutí dříve, než uplyne doba 7 dnů ode dne, kdy bude toto sdělení doručeno všem účastníkům řízení.

Magistrát města Přerova vydal následně rozhodnutí ze dne 31. 5. 2021, č. j. MMPř/100135/2021/Sko, sp. zn. 2018/091104/STAV/SU/Sko, kterým rozhodl podle ust. § 142 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích tak, že na pozemcích parc. č. 2312/3, 2151/1, 2151/2, 2151/3, 2151/4, 2151/5, 2153/1, 2153/3, 2153/8, 2153/9, 2153/12 a 2153/10 v katastrálním území Velká Bystřice se nenachází veřejně přístupná účelová komunikace.

Proti výše uvedenému rozhodnutí podal odvolatel dne 7. 7. 2021 odvolání. Odvolatel rozporuje závěry Magistrátu města Přerova ohledně nenaplnění znaku stálosti a patnosti cesty, kdy tyto považuje za vnitřně rozporné až zmatečné, v rozporu s provedeným dokazováním, právní úpravou a právním názorům vysloveným v předchozím řízení Krajským soudem v Ostravě. Dle odvolatele měl Magistrát města Přerova posuzovat a deklarovat existenci a neexistenci účelové komunikace k dubnu 2017, kdy cesta existovala a byla patrná v terénu, jen bylo v té době znemožněno vlastníkem ohradníky její veřejné užívání s tím, že byla vyseta nová tráva. Právě znemožnění užívání vedlo k zahájení řízení o odstranění pevné překážky a poté k předmětnému řízení. V přímém rozporu s uvedeným měl Magistrát města Přerova posuzovat stav k datu 1. 4. 2021. Současně odvolatel rozporuje závěr Magistrátu města Přerova, dle kterého byla stavba zahájena a v důsledku provádění předmětné

stavby již není v terénu cesta znatelná. Z veškerého dokazování má být dle odvolatele zřejmé, že stavba nebyla zahájena, a to ani v roce 2015, kdy to měl sdělením tvrdit pak Petr Možíš, ani v roce 2018 a, kdy dne 2. 8. 2018 provedl správní orgán místní šetření, ani k datu 1. 4. 2021, kdy správní orgán provedl ohledání na místě a nebyla zahájena doposud, jak je možné fakticky zjistit na místě samém, v důsledku čehož pozbylo stavební povolení platnosti, jak dále odvolatel blíže rozvádí. Pokud Magistrát města Přerova vycházel při posuzování otázky zahájení stavby rybníka ze sdělení vodoprávního úřadu, postupoval dle odvolatele v rozporu s ust. § 3 správního řádu, kdy nezjistil stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. Dle názoru odvolatele pokud správní orgán vlastním šetřením zjistil, že na dotčených pozemcích žádná stavba neprobíhá, nemůže při hodnocení důkazů a rozhodování vycházet jen ze sdělení vodoprávního úřadu, dle kterého je stavba zahájena, kdy je oprávněn a povinen z takového sdělení nevycházet a učinit si vlastní úsudek v rámci zásady volného hodnocení důkazů, popř. přerušit řízení a dát podnět vodoprávnímu úřadu k zjištění, zda byla stavba rybníka skutečně zahájena a zda je stavební povolení z roku 2013 platné nebo platnosti pozbylo, příp. vyzvat účastníky řízení, aby takový podnět učinili sami.

Odvolatel dále považuje za zarážející postup vodoprávního úřadu jako speciálního stavebního úřadu pro vodní stavby, který má otázku zahájení stavby rybníka řešit velmi formalisticky, kdy jediné, z čeho vychází, je sdělení stavebníka ze srpna 2015, ačkoliv od této doby uplynulo skoro 6 let. Napadené rozhodnutí je dle odvolatele rovněž v rozporu s právním názorem vysloveným Krajským soudem v rozhodnutí č. j. 65 A 95/2019 ze dne 29. 9. 2020 ohledně způsobu zjišťování skutkového stavu Magistrátem města Přerova, kdy měl zjistit faktický stav v dotčeném území. Sdělení vodoprávního úřadu o zahájení stavby rybníka mohl správní orgán učinit podkladem pro svůj závěr o neexistenci cesty v terénu pouze v případě, že by sdělení obsahovalo k tomuto závěru dostatečné a průkazné informace, což ovšem v posuzovaném případě dle odvolatele splněno nebylo. S ohledem na uvedené tedy správní orgán nemohl vycházet ze sdělení vodoprávního úřadu o zahájení stavby rybníka, měl si sám provést dokazování k tomu, zda stavba byla zahájena a zda v důsledku této stavby již cesta není znatelná. Dle názoru odvolatele jsou v řízení provedené důkazy dostačující pro závěr, že veřejně přístupná účelová komunikace se na pozemcích od nepaměti nacházela a současně že stavba rybníku nikdy nebal zahájena a logicky tak nemohla od nepaměti existující komunikace zaniknout v důsledku zahájení této stavby. Současně odvolatel uvádí, že komunikace byla k dubnu 2017 znatelná a pokud je nyní zarostlá, pak jen z toho důvodu, že byl vlastníkem znemožněn přístup na komunikaci a vlastník tuto komunikaci zasel trávou. Odvolatel proto žádá krajský úřad, aby napadené rozhodnutí změnil tak, že se na vymezených pozemcích nachází veřejně přístupná účelová komunikace.

Magistrát města Přerova následně písemností ze dne 12. 7. 2021, č. j. MMPPr/136174/2021/Sko, vyzval účastníky řízení podle ust. § 86 odst. 2 správního řádu k vyjádření k podanému odvolání ve lhůtě do 7 dnů ode dne doručení výzvy.

Své vyjádření zaslala dne 16. 7. 2021 žadatelka, v němž požádala o prodloužení lhůty stanovené správním orgánem k vyjádření k podanému odvolání a současně vznesla námitku rizika systémové podjatosti Krajského úřadu Olomouckého kraje jakožto odvolacího orgánu, která je dle názoru žadatelky založena na podjatosti a značné osobní angažovanosti na výsledku předmětného řízení 1. náměstka hejtmana Olomouckého kraje Mgr. Ivo Slavotínka, jakožto současně místostarosty

města velká Bystřice.

Magistrát města Přerova usnesením ze dne 26. 7. 2021, č. j. MMP/149124/2021/Sko podle ust. § 39 odst. 2 správního řádu prodloužil žadatelce lhůtu k vyjádření se k podanému odvolání do 15. 8. 2021.

Dne 3. 8. 2021 obdržel Magistrát města Přerova vyjádření obce Přáslavice, Přáslavice 23, 783 54 Přáslavice, 783 54, v rámci kterého vyjádřila svou podporu a připojení se k argumentaci odvolatele, neboť z kronik a vyjádření pamětníků je jednoznačné a dovoditelné, že předmětným územím vede veřejnosti přístupná komunikace od nepaměti a obec jako tlumočnický názorů jejích občanů má jednoznačný zájem na tom, aby se dlouholetá spojnice obou obcí mohla i nadále využívat k uspokojování komunikační potřeby občanů mikroregionu. Navrhuje proto, aby bylo odvolání vyhověno.

Dne 16. 8. 2021 žadatelka doplnila své vyjádření k odvolání, kdy odkazuje na obsah všech svých vyjádření ve věci, jakož i na obsah svého vyjádření k žalobě odvolatele, a trvá na tom, že není naplněn ani jeden ze čtyř znaků veřejně přístupné účelové komunikace. K tvrzení odvolatele ohledně toho, že není zřejmé, z jakého důvodu se správní orgán zabývá stavem pozemků k datu 1. 4. 2021, žadatelka konstatuje, že odvolatel dosud neakceptoval právní stav sporného řízení, jehož základem je, že důkazní břemeno ohledně tvrzených skutečností leží zcela na straně sporu, která takovéto skutečnosti tvrdí, nikoliv na správním orgánu. Z této premisy je dle žadatelky nezbytné vycházet s tím, že odvolatel nikterak neosvědčil ani netvrdil stav předmětných pozemků k dubnu 2017, kdy při optice, kdy je příslušným vodoprávním úřadem opakovaně osvědčeno zahájení předmětné stavby, je argumentace odvolatele, že měly být provedeny důkazy směřující k tomu, že se tak nestalo, zcela lichá. Dle žadatelky odvolatel neunesl důkazní břemeno ve vztahu k těmto opakovaným, nepodloženým a spekulativním tvrzením. Žadatelka má za to, že stavba předmětného vodního díla byla zahájena řádně a včas. Žadatelka rovněž ve vztahu k námitce odvolatele ohledně údajně neřešeného rozporu v důkazech poukazuje na znění ust. § 142 odst. 3 správního řádu, podle kterého platí ustanovení § 141 odst. 4 správního řádu obdobně, tedy že ve sporném řízení se neuplatňuje zásada materiální pravdy a obecná povinnost správního orgánu zjišťovat podklady ve sporném řízení je takto omezena. Žadatelka rovněž blíže upřesnila svoji námitku rizika systémové podjatosti Krajského úřadu Olomouckého kraje.

Vzhledem ke skutečnosti, že Magistrát města Přerova předmětnému odvolání v plném rozsahu nevyhověl, postoupil je v souladu s ust. § 88 správního řádu spolu se spisovým materiálem a svým stanoviskem k dané věci krajskému úřadu jako odvolacímu správnímu orgánu přípisem ze dne 18. 8. 2021 (doručeno dne 20. 8. 2021).

Přezkoumávání rozhodnutí v odvolacím řízení je upraveno ust. § 81 a následnými správního řádu, pokud zvláštní zákon nestanoví jiný postup. Z této právní úpravy mj. vyplývá, že účastník řízení může proti rozhodnutí podat odvolání. Odvolání je třeba podat ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Včas podané a přípustné odvolání má odkladný účinek. Pokud správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, toto sám nezruší nebo nezmění, předá spis k přezkoumání napadeného rozhodnutí odvolacímu správnímu orgánu, kterým je nejbližší nadřízený správní orgán. V případě rozhodnutí orgánu obce je odvolacím správním orgánem příslušný krajský úřad, jak vyplývá z ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění

pozdějších předpisů, pokud zákon nestanoví jinak.

Jak vyplývá z právní úpravy řádného opravného prostředku, odvolací správní orgán přezkoumává podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Pokud jde o věcnou správnost napadeného rozhodnutí, pak činí tento přezkum pouze v rozsahu námitek uvedených v odvolání, nad jejich rámec pak jen tehdy, pokud to vyžaduje veřejný zájem, neboť je povinností správních orgánů, tj. i orgánu odvolacího, ve smyslu ust. § 2 odst. 4 správního řádu předpisů dbát na to, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejnými zájmy chráněnými zvláštními předpisy. Přitom je odvolací správní orgán oprávněn věc posuzovat samostatně, jak po stránce právní, tak i po stránce skutkové, přičemž je povinen zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Nemůže se tedy omezovat pouze na to, co tvrdí účastníci řízení a rovněž není závislý na zjištění a hodnocení správního orgánu prvního stupně.

Při přezkoumávání řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, je dále odvolací správní orgán povinen respektovat hledisko procesní ekonomie, tj. nepřihlížet k takovým vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popř. na jeho věcnou správnost. Jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí zruší a řízení zastaví, změní, popřípadě zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal. Neshledá-li odvolací správní orgán v přezkoumávaném rozhodnutí a ani v řízení, jež mu předcházelo, nedostatky takové povahy, že by rozhodnutí bylo nutné považovat za nezákonné nebo nesprávné, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

Jelikož bylo žadatelkou uplatněna námitka rizika systémové podjatosti Krajského úřadu Olomouckého kraje jako odvolacího orgánu, krajský úřad písemností ze dne 26. 8. 2021, č. j. KUOK 88058/2021 předal námitku systémové podjatosti vznesenou žadatelkou k rozhodnutí Ministerstvu dopravy jako příslušnému představenému ve smyslu ust. § 14 odst. 3 správního řádu, a to spolu se spisovou dokumentací krajského úřadu a Magistrátu města Přerova ve věci.

Ministerstvo dopravy následně usnesením ze dne 30. 9. 2021, č. j. MD-30128/2021-930/3, sp. zn. MD/30128/2021/930 STSP, rozhodlo o námitce systémové podjatosti vznesené žadatelkou tak, že Ing. Lubomír Baláš, ředitel Krajského úřadu Olomouckého kraje, není vyloučen z odvolacího řízení probíhajícího u Odboru dopravy a silničního hospodářství Krajského úřadu Olomouckého kraje ve věci odvolání proti rozhodnutí Odboru stavebního úřadu a životního prostředí Magistrátu města Přerova č. j. MMPr/100135/2021/Sko ze dne 31. 5. 2021.

Výše uvedené usnesení Ministerstva dopravy ze dne 30. 9. 2021, č. j. MD-30128/2021-930/3, sp. zn. MD/30128/2021/930 STSP, bylo potvrzeno rozhodnutím ministra dopravy ze dne 15. 12. 2021, č. j. MD-34949/2021-510/3, sp. zn. MD/34949/2021/510 a rozklad žadatelky zamítnut.

Dne 22. 12. 2021 byla krajskému úřadu vrácena spisová dokumentace ve věci spolu se sdělením o nabytí právní moci rozhodnutí ministra dopravy ze dne 15. 12. 2021, č. j. MD-34949/2021-510/3, sp. zn. MD/34949/2021/510.

Následně byla spisová dokumentace předána řediteli krajského úřadu k rozhodnutí o námitce podjatosti žadatelky směřující vůči vedoucímu Odboru dopravy a silničního hospodářství Krajského úřadu Olomouckého kraje, a to přílohou interního sdělení

č. j. KUOK 1727/2022, ze dne 5. 1. 2022.

Ředitel Krajského úřadu Olomouckého kraje rozhodl ve věci námítky podjatosti vznesené žadatelkou vůči vedoucímu Odboru dopravy a silničního hospodářství Krajského úřadu Olomouckého kraje usnesením ze dne 11. 1. 2022, č. j. KUOK 3395/2022, podle ust. 14 odst. 3 správního řádu tak, že námitce podjatosti vznesené žadatelkou do odvolacího řízení vedeného krajským úřadem pod sp. zn. KÚOK/87209/2021/ODSH-SH/9008 ve věci odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Přerova ze dne 31. 5. 2021, č. j. MMPř/100135/2021/Sko, sp. zn. 2018/091104/STAv/SU/Sko, a směřující vůči vedoucímu Odboru dopravy a silničního hospodářství Krajského úřadu Olomouckého kraje Ing. Ladislavu Růžičkovi se nevyhovuje.

Vedoucí Odboru dopravy a silničního hospodářství Krajského úřadu Olomouckého kraje dále rozhodl ve věci námítky podjatosti vznesené žadatelkou vůči vedoucímu oddělení silničního hospodářství Odboru dopravy a silničního hospodářství Krajského úřadu Olomouckého kraje Mgr. Františku Pěruškovi usnesením ze dne 12. 1. 2022, č. j. KUOK 4830/2022, podle ust. 14 odst. 3 správního řádu tak, že námitce podjatosti vznesené žadatelkou vůči vedoucímu oddělení silničního hospodářství Odboru dopravy a silničního hospodářství Krajského úřadu Olomouckého kraje Mgr. Františku Pěruškovi do odvolacího řízení vedeného Odborem dopravy a silničního hospodářství Krajského úřadu Olomouckého kraje pod sp. zn. KÚOK/87209/2021/ODSH-SH/9008 ve věci odvolání odvolatele proti rozhodnutí Magistrátu města Přerova ze dne 31. 5. 2021, č. j. MMPř/100135/2021/Sko, sp. zn. 2018/091104/STAv/SU/Sko, se nevyhovuje.

Vedoucí oddělení silničního hospodářství Odboru dopravy a silničního hospodářství Krajského úřadu Olomouckého kraje Mgr. František Pěruška následně rozhodl usnesením ze dne 13. 1. 2022, č. j. KUOK 5208/2022, podle ust. 14 odst. 3 správního řádu tak, že námitce podjatosti vznesené žadatelkou vůči referentovi oddělení silničního hospodářství Odboru dopravy a silničního hospodářství Krajského úřadu Olomouckého kraje Mgr. Martině Lánské do odvolacího řízení vedeného Odborem dopravy a silničního hospodářství Krajského úřadu Olomouckého kraje pod sp. zn. KÚOK/87209/2021/ODSH-SH/9008 ve věci odvolání odvolatele proti rozhodnutí Magistrátu města Přerova ze dne 31. 5. 2021, č. j. MMPř/100135/2021/Sko, sp. zn. 2018/091104/STAv/SU/Sko, se nevyhovuje.

Proti výše uvedeným rozhodnutím č. j. KUOK 3395/2022, č. j. KUOK 4830/2022 a č. j. 5208/2022 podala žadatelka dne 26. 1. a 27. 1. 2022 odvolání.

Jelikož ani jedno z odvolání žadatelky proti výše uvedeným usnesením neobsahovalo všechny náležitosti dle ust. § 82 odst. 2 správního řádu, krajský úřad vyzval odvolatelku písemnostmi ze dne 27. 1. 2022, č. j. KUOK 11990/2022, a ze dne 31. 1. 2022, č. j. KUOK 13721/2022, podle ust. § 37 odst. 3 správního řádu k jejich doplnění, a to ve lhůtě do 7 dnů ode dne doručení těchto výzev. Tato doplnění krajský úřad ve stanovené lhůtě neobdržel.

Krajský úřad následně písemností ze dne 10. 2. 2022, č. j. KUOK 19448/2022, předal spisovou dokumentaci krajského úřadu a Magistrátu města Přerova spolu se svým stanoviskem v souladu s ust. § 88 odst. 1 správního řádu Ministerstvu dopravy jako příslušnému nadřízenému orgánu k provedení odvolacích řízení ve věci předmětných odvolání.

Ministerstvo dopravy rozhodnutím ze dne 12. 4. 2022, č. j. MD-12148/2022-930/3,

sp. zn. MD/12148/2022/930 STSP, odvolání žadatelky zamítlo a usnesení ředitele Krajského úřadu Olomouckého kraje č. j. KUOK 3395/2022 ze dne 11. 1. 2022 potvrdilo.

Dále Ministerstvo dopravy rozhodnutím ze dne 12. 4. 2022, č. j. MD-12148/2022-930/4, sp. zn. MD/12148/2022/930 STSP, odvolání žadatelky zamítlo a usnesení Krajského úřadu Olomouckého kraje č. j. KUOK 4830/2022 ze dne 12. 1. 2022 potvrdilo.

Následně Ministerstvo dopravy rozhodnutím ze dne 12. 4. 2022, č. j. MD-12148/2022-930/5, sp. zn. MD/12148/2022/930 STSP, odvolání žadatelky zamítlo a usnesení Krajského úřadu Olomouckého kraje č. j. KUOK 5208/2022 ze dne 13. 1. 2022 potvrdilo.

Dne 22. 4. 2022 byla krajskému úřadu vrácena spisová dokumentace ve věci přípisem Ministerstva dopravy ze dne 13. 4. 2022, č. j. MD-12148/2022-930/6, spolu se sdělením o nabytí právní moci výše uvedených rozhodnutí Ministerstva dopravy.

Jelikož byla výše uvedenými rozhodnutími vyřešena námitka systémové podjatosti vznesená žadatelkou a shledána nepodjatost všech relevantních úředních, krajský úřad mohl dále postupovat v odvolacím řízení.

Krajský úřad se nejprve zabýval otázkou včasnosti a přípustnosti podaného odvolání. Ze spisu zjistil, že předmětné rozhodnutí Magistrátu města Přerova bylo odvolateli doručeno veřejnou vyhláškou dne 22. 6. 2021, přičemž odvolací lhůta skončila dne 7. 7. 2021. Odvolání odvolatele proti rozhodnutí bylo Magistrátu města Přerova doručeno dne 7. 7. 2021. Odvolání bylo proto podáno včas v zákonem stanovené lhůtě 15 dnů a je současně přípustné, neboť bylo podáno účastníkem řízení.

Krajský úřad dále pro přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí považuje za rozhodné následující skutečnosti:

Dle ust. § 2 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích je pozemní komunikace dopravní cesta určená k užití silničními a jinými vozidly a chodci, včetně pevných zařízení nutných pro zajištění tohoto užití a jeho bezpečnosti. Dle ust. § 2 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích se pozemní komunikace dělí na tyto kategorie:

- a) dálnice
- b) silnice
- c) místní komunikace
- d) účelové komunikace

O veřejně přístupné účelové komunikaci lze hovořit v případě naplnění jejích znaků, a to i v případě, že o jejím charakteru nebylo vydáno správní rozhodnutí. Podle ust. § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích je účelovou komunikací pozemní komunikace, která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo pro spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo pro obhospodařování zemědělských a lesních pozemků. Kromě tohoto zákonného účelu je rovněž nutné, aby se jednalo o určitou stálou a v terénu patrnou cestu, neboť veřejně přístupná účelová komunikace je pozemní komunikací a v souladu s ust. § 2 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích jde o dopravní cestu určenou k užití silničními a jinými vozidly a chodci. Ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu, Nejvyššího soudu a Ústavního soudu České republiky rovněž dovodila nutnost naplnění znaku souhlasu s obecným užíváním (tj. vlastník veřejně

přístupné účelové komunikace si vědomě omezil své vlastnické právo tím, že udělil souhlas neurčitému okruhu osob k obecnému užívání účelové komunikace v jeho vlastnictví, přičemž tento souhlas může být udělen jak výslovně, tak konkludentním způsobem, což znamená, že vlastník nijak aktivně nebránil užívání pozemní komunikace, ani jiným způsobem nerozporoval, že účelová komunikace je veřejně přístupná, k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2011, č. j. 5 As 27/2010 – 187, či ze dne 30. 11. 2015 č. j. 6 As 213/2015-14, dostupné na www.nssoud.cz) a dále znaku nutné komunikační potřeby (tj. neexistuje srovnatelná alternativa a komunikace tak představuje nezbytnou spojnici pro vlastníky konkrétních nemovitostí, popř. komunikační spojení není zajištěno soukromoprávním institutem, např. prostřednictvím věcného břemene (služebnosti) či prostřednictvím individuálních souhlasů apod., k tomu např. nálezy Ústavního soudu ze dne 9. 1. 2008, sp. zn. II. ÚS 268/06, dostupný na www.usoud.cz, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016 – 64, veškerá dále uváděná judikatura je dostupná na www.nssoud.cz). Pokud by byl i jeden ze znaků scházel, o veřejně přístupnou účelovou komunikaci se jednat nemůže.

V posuzované věci Magistrát města Přerova dovodil naplnění znaku zákonného účelu, souhlasu s obecným užíváním i nutné komunikační potřeby, avšak neshledal naplnění znaku stálosti a patrnosti cesty, na základě čehož rozhodl tak, že na pozemcích parc. č. parc. č. 2312/3, 2151/1, 2151/2, 2151/3, 2151/4, 2151/5, 2153/1, 2153/3, 2153/8, 2153/9, 2153/12 a 2153/10 v katastrálním území Velká Bystřice se nenachází veřejně přístupná účelová komunikace. Nenaplnění znaku stálosti a patrnosti cesty rozporuje ve svém odvolání odvolatel, který je toho názoru, že Magistrát města Přerova nesprávně posoudil naplnění tohoto znaku komunikace k datu 1. 4. 2021, přičemž měl posuzovat stav v dubnu 2017, kdy cesta existovala a byla patrná v terénu.

Krajský úřad je v souladu s odvolatelem toho názoru, že Magistrát města Přerova nesprávně posuzoval naplnění znaku stálosti a patrnosti až v době po dlouhodobém zamezení přístupu na pozemky v důsledku oplocení. V této souvislosti lze přisvědčit i námitce odvolatele ohledně rozpornosti a zmatečnosti odůvodnění Magistrátu města Přerova, kdy např. k posouzení znaku stálosti a patrnosti cesty nejprve uvedl, že *„v tomto řízení se bude deklarovat stav pozemní komunikace do dubna 2017, a to z důvodu, že Město Velká Bystřice, dne 5. 9. 2017 podalo u příslušného silničního správního úřadu (MMOI) žádost o odstranění pevné překážky...“* (str. 13 rozhodnutí), přičemž následně v přímém rozporu s uvedeným konstatuje, že *„Při ohledání na místě dne 01. 04. 2021 byly pořízeny fotografie, ze kterých je zřejmé, že stavba byla zahájena, staveniště je oploceno a označeno. Fotografie jsou součástí spisu. Silničnímu správnímu úřadu nezbyvá než konstatovat zjištění, že cesta, o jejíž určení se jedná, již není v terénu, v důsledku provádění předmětné stavby, seznatelná. První znak existence VPÚK tak není naplněn.“* (str. 16 rozhodnutí).

Z obsahu spisu (srov. např. fotografie přiložené k vyjádření odvolatele ze dne 3. 8. 2018) je totiž zřejmé, že k době před umístěním tohoto oplocení nelze jednoznačně konstatovat, že na předmětných pozemcích není zřetelná žádná cesta. Naopak, dle fotografie ke dni 6. 4. 2017 lze z cedula umístěné na oplocení ve znění: *„Prosím nevstupujte. Roste tu nová tráva“* důvodně usuzovat, že zde byl záměr žadatelky zabránit lidem další vstup na tuto možnou stálou cestu. Uvedené ostatně konstatoval i Magistrát města Přerova, když uvedl, že *„osazením ohradníků bylo*

zamezeno užívání části cesty, pozemky byly v místě cesty osety trávou, v čehož důsledku se tato cesta stala neznatelnou v terénu.“ (str. 14 rozhodnutí).

Krajský soud v Brně přitom v rozsudku ze dne 18. 12. 2012, č. j. 31 A 27/2012-91, uvedl k posuzování stálosti a patrnosti cesty následující: *„Další zásadní nedostatek rozhodnutí soud spatřuje ve skutečnosti, že žalovaný hodnotí stálost a patrnost cesty v terénu podle skutkového stavu v době rozhodování, resp. ke dni provedení místního šetření prvostupňovým správním orgánem, tedy hodnotí stav v roce 2011. Tento přístup nelze považovat za správný. Jestliže žalobci tvrdí, že byla předmětná sporná cesta přehrazena a bylo zamezeno jejímu užívání a o sjednání nápravy ve věci se snaží již od roku 2008 lze logicky předpokládat, že v případě pěšiny na obhospodařovaných pozemcích dojde k zániku patrnosti v terénu již pouze během času. V logice žalovaného by ad absurdum ztratila účelová veřejná komunikace svůj charakter stálosti a patrnosti v terénu, pokud by těsně před místním šetřením byl pozemek přeorán. Úkolem žalovaného bylo deklarovat existenci účelové pozemní komunikace a k tomu je třeba, aby se žalovaný, resp. správní orgán zabýval stálostí a patrností komunikace v terénu v době, kdy bylo zabráněno jejímu užívání, a ne po uplynutí řady let.“*

Obdobně Krajský soud v Praze v rozsudku ze dne 5. 5. 2016, č. j. 48 A 7/2015-140, [3440/2016 Sb. NSS], konstatoval, že *„i veřejně přístupná účelová komunikace může zaniknout, přičemž právní teorie rozlišuje zánik právní (zánik nutné komunikační potřeby za současného projevu nesouhlasu vlastníka pozemku s jejím dalším užíváním) či zánik faktický (komunikace pokojně vyjde z užívání a zaroste). Jak odborná literatura ovšem upozorňuje: „U fyzického zániku účelové komunikace je pouze třeba mít na paměti, že musí jít o přirozený proces, kterému se nikdo z uživatelů právní cestou nebrání a jehož výsledkem je pokojný stav. K právnímu zániku účelové komunikace nemůže dojít v případě, kdy ji fyzicky zničí (např. rozorá, osází keři) bez povolení jejího vlastníka, nebo kdy k jejímu vymizení v terénu dojde proto, že vlastník svévolně bránil veřejnosti v jejím obecném užívání (např. zřízením oplocení) a silniční správní úřad nebyl schopen příslušné řízení dokončit v rozumné době.“ (viz Černínová, M.; Černín, K.; Tichý, M. Zákon o pozemních komunikacích: Komentář. Praha: WoltersKluwer, a. s., 2015, s. 146).“* Též Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 19. 12. 2017, č. j. 29 A 172/2015-41, uzavřel, že *„předně je nutno odmítnout názor žalobce, že žalovaný neměl posuzovat stav sporné cesty k datu svého rozhodování, nýbrž měl jít do minulosti, posuzovat ji v době, kdy se namítané překážky začaly objevovat. S tím by bylo možné souhlasit tehdy, pokud by např. krátce před místním šetřením (které zde ani nebylo provedeno) někdo cestu schválně rozorál, aby nebyla patrná, anebo by protiprávním chováním (umístěním závor) bránil jejímu užívání a cesta by v mezidobí takto nuceně zarostla trávou. V nynější věci je dle soudu situace jiná a jak prokazuje i fotodokumentace doložená žalobcem ve správním řízení, sporná cesta je ještě pořád poměrně dobře viditelná. Nelze totiž zapomínat, že existence veřejně přístupné účelové komunikace je proměnlivá a to, že kdysi někudy vedla cesta, nestačí, pokud ona cesta již není zřetelná (samozřejmě, vyjma některých mimořádných situací právě zmíněných).“*

Dle Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek ze dne 30. 5. 2019, č. j. 8 As 254/2018-59) je pak podstatné především to, že *„při rozhodování o určení existence účelové komunikace správní orgány vychází z pokojného stavu, který je v místě dán. Znemožnit deklaraci účelové komunikace tak např. není možné tím, že vlastníci pozemků cestu přehradí v souvislosti s podáním návrhu na vydání deklaratorního rozhodnutí. Je třeba souhlasit se stěžovatelkou v tom, že existující*

veřejně přístupná účelová komunikace nemůže zaniknout jednostranným svévolným aktem některého z vlastníků dotčených pozemků (jejich nástupců), čemuž ostatně přisvědčuje i výše citovaná judikatura O takovou situaci se však v dané věci nejednalo, neboť jak plyne ze správního spisu (viz shora citované relevantní závěry), překážky byly na danou cestu umísťovány již mnoho let (cca od roku 2000), a to v podstatě za obecného souhlasu všech dotčených subjektů, přičemž ani stěžovatelka proti tomu nic nenamítala, což je s podivem, pokud je tato skutečnost konfrontována s jejím nynějším tvrzením, že se jedná o jedinou možnou a způsobilou přístupovou cestu k jejímu pozemku. Ze správního spisu ani z jejích tvrzení neplyne, že by tomu bylo jinak. Ostatně stěžovatelka v žalobě ani kasační stížnosti nezpochybňuje ani závěry správních orgánů o tom, že se na umístění překážek na některé z předmětných pozemků sama podílela. Jelikož ani nikdo jiný dle správního spisu a dostupných tvrzení proti umísťování překážek po celou dobu nic nenamítal a neinicioval např. ani řízení o odstranění překážek, jednoznačně došlo plynutím času ke vzniku pokojného stavu, který byl rozhodný pro vydání rozhodnutí.“

V návaznosti na provedené oplocení pozemků byla přitom odvolatelem podána žádost ze dne 5. 9. 2017 o odstranění pevné překážky z veřejně přístupné účelové komunikace na pozemcích parc. č. 2312/3, 2151/1, 2151/2, 2151/3, 2151/4, 2151/5, 2153/1, 2153/3, 2153/8, 2153/9, 2153/12 a 2153/10 (jejímž projednáním byl pověřen Magistrát města Přerova usnesením krajského úřadu ze dne 28. 5. 2018, č. j. KUOK 57689/2018), což reflektoval i Magistrát města Přerova v rámci svého posouzení. Nelze tak konstatovat, že by umístění oplocení bránící průchodu a průjezdu po předmětných pozemcích bylo tolerováno, jak také vyplývá z průběhu předmětného deklaratorního řízení zahájeného na základě žádosti žadatelky ze dne 23. 2. 2018 a námitek odvolatele. Krajský úřad je v souladu s výše uvedenou judikaturou toho názoru, že nelze posuzovat stálost a patrnost cesty jako jeden ze znaků veřejně přístupné účelové komunikace na základě stavu vzniklého v důsledku znemožnění užívání posuzované cesty umístěním oplocení, kdy se jedná o možnou nepovolenou pevnou překážku na veřejně přístupné účelové komunikaci. Obdobné konstatoval Nejvyšší správní soud (srov. rozsudek ze dne 17. 12. 2021, č. j. 7 As 317/2021-37) i např. ve vztahu ke znaku souhlasu s obecným užíváním, kdy potvrdil nutnost posuzovat znaky veřejně přístupné účelové komunikace k době před znepřístupněním pevnou překážkou (též např. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 1. 6. 2021, č. j. 30 A 35/2020-140).

Krajský úřad přitom považuje za nutné podotknout, i s ohledem na odvolací námitku, že ve vztahu k posouzení znaků veřejně přístupné účelové komunikace není relevantní, zda byla povolena stavba na předmětných pozemcích, resp. zda je stavební povolení stále platné, neboť samotné povolení stavby na uvedených pozemcích nemá vliv na případnou existenci veřejně přístupné účelové komunikace na nich vedoucí, jak ostatně vyplývá i z rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 29. 9. 2020, č. j. 65 A 95/2019-95 k řešené věci. Veřejně přístupná účelová komunikace vzniká výlučně naplněním všech jejích nezbytných znaků, aniž by bylo potřeba správní rozhodnutí. Její zánik pak obdobně nastává pouze pozbytím jednoho či více ze znaků veřejně přístupné účelové komunikace, např. vznikne nová srovnatelná alternativa dané veřejně přístupné účelové komunikace, v důsledku čehož již ve vztahu k této účelové komunikaci neexistuje nutná komunikační potřeba (k tomu srov. např. Krajský soud v Praze, ze dne 5. 5. 2016, č. j. 48 A 7/2015-140, [3440/2016 Sb. NSS], viz výše). V případě zániku znaku veřejně přístupné účelové komunikace ovšem musí jít o přirozený, pokojný

proces, nikoliv vzniklý v důsledku zabránění přístupu na veřejně přístupnou účelovou komunikaci. I stavba povolená dle stavebního zákona může být přitom silničním správním úřadem posouzena jako pevná překážka na veřejně přístupné účelové komunikaci a ve smyslu ust. § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích nařízeno její odstranění, jestliže není povolena silničním správním úřadem dle ust. § 29 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 4. 2013, č. j. 1 As 3/2013-191, dle kterého *„pro dané řízení dále nebyly relevantní spekulace soudu o tom, zda byla pevná překážka v podobě vrat povolena stavebním úřadem. Správní orgán I. stupně, jako silniční správní úřad, měl pravomoc vést správní řízení o odstranění pevné překážky podle zákona o pozemních komunikacích a nebylo proto pro něj relevantní, v jaké podobě a o jakých rozměrech byly stavba vrat povolena stavebním úřadem. Podstatou jeho řízení naopak bylo zjistit, zda se pevná překážka nachází na veřejně přístupné účelové komunikaci a brání tak přístupu k ostatním pozemkům, a pokud zjistil, že tomu tak je, nařídit odstranění pevné překážky.“*).

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 12. 2021, č. j. 7 As 317/2021-37, konstatoval, že stavební úřad a silniční správní úřad hájí odlišné veřejné zájmy, přičemž silniční správní úřad je povinen hájit veřejný zájem na existenci veřejně přístupné účelové komunikace. Jak dále uvedl Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci v rozsudku ze dne 29. 9. 2020, č. j. 65 A 95/2019-95, povolením stavby veřejně přístupná účelová komunikace nezaniká. Pokud by tedy byly její znaky naplněny v době před oplocením pozemků jako staveniště, nemůže silniční správní úřad schválit stav, kdy by v důsledku umístění tohoto oplocení jako nepovolené pevné překážky z hlediska ust. § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích (kterou by takto byl silniční správní úřad povinen bez ohledu na stavební povolení nařídit odstranit) fakticky zanikl jeden z jejích nezbytných znaků, tj. stálost a patrnost, a tím byla de facto vynucena v důsledku oplocení neexistence veřejně přístupné účelové komunikace. Posuzování znaku stálosti a patrnosti cesty poté, co došlo k oplocení předmětných pozemků a tedy zamezení přístupu veřejnosti, ač za účelem stavby na základě stavebního povolení, je dle krajského úřadu v přímém rozporu s již zmiňovanou povinností silničního správního úřadu hájit veřejný zájem na existenci veřejně přístupné účelové komunikace a rovněž s výše uvedenými závěry judikatury.

Krajský úřad podotýká, že výše uvedeným nekonstatuje naplnění znaku stálosti a patrnosti cesty v daném případě. Uvedeným se bude povinen zabývat v rámci nového projednání věci Magistrát města Přerova, který posoudí, zda v době před umístěním oplocení kolem předmětných pozemků existovala na těchto pozemcích stálá a patrná cesta, která rovněž naplňuje všechny další nezbytné znaky veřejně přístupné účelové komunikace, a zda tento znak tedy případně zanikl v důsledku tohoto oplocení. Magistrát města Přerova proto musí znepřístupnění pozemků při svém posouzení zohlednit, neboť je nutné mít na vědomí právní zásadu *nemo turpitudinem suam allegare potest*, tedy že nikdo nemůže mít prospěch ze své vlastní nepoctivosti, zde z případného protiprávního jednání dle zákona o pozemních komunikacích spočívajícího v umístění pevné překážky na veřejně přístupné účelové komunikaci, kterým by byl nuceně vyvolán zánik znaku stálosti a patrnosti cesty. V souvislosti s tím krajský úřad podotýká, že ze spisové dokumentace nevyplývá, v jaké fázi je řízení o odstranění pevné překážky z veřejně přístupné účelové komunikace, zahájené na základě žádosti odvolatele ze dne 5. 9. 2017, zda bylo přerušeno popř. pravomocně ukončeno.

Krajský úřad shledal též další nedostatky ve vztahu k posouzení dalších znaků veřejně přístupné účelové komunikace, v důsledku kterých nelze rovněž než konstatovat, že Magistrátem města Přerova nebyl zjištěn skutkový stav, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, jak mu ukládá ust. § 3 správního řádu. K tomu považuje krajský úřad, vzhledem k vyjádření žadatelky k podanému odvolání, za nutné doplnit, že ačkoliv dle ust. § 142 odst. 3 správního řádu pro dokazování v řízení o určení právního vztahu platí ustanovení § 141 odst. 4 obdobně, silniční správní úřad v řízení zajišťuje ochranu veřejného zájmu, tj. veřejného zájmu na obecném užívání veřejně přístupné účelové komunikace. Správní řád stanoví v ust. § 2 odst. 4 že správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem, a též v ust. § 50 odst. 3, že správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu (srov. též např. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 3. 2012, č. j. 57 A 33/2011-55: *„Z tohoto důvodu je nezbytné, aby při dokazování bylo postupováno v souladu s ustanovením § 50 odst. 3 věta první správního řádu, podle kterého je správní orgán povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. Ochrana obecného užívání pozemní komunikace je ochranou veřejného zájmu. Je proto nutné důkazní řízení vést ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu, nikoli pouze ve smyslu ustanovení § 141 odst. 4 správního řádu. Teprve na podkladě takto provedeného dokazování je možné odpovědně konstatovat existenci či neexistenci veřejně přístupné účelové komunikace na konkrétním pozemku.“*). Tyto nedostatky spatřuje krajský úřad zejména v posouzení znaku nutné komunikační potřeby, k čemuž dále uvádí následující.

Znak nutné komunikační potřeby je vždy nutné zkoumat ve vztahu ke konkrétním vlastníkům nemovitostí, pro které daná cesta představuje nezbytnou komunikační spojnici, tj. neexistuje srovnatelná alternativa a komunikace tak představuje nezbytnou spojnici pro vlastníky konkrétních nemovitostí, popř. komunikační spojení není zajištěno soukromoprávním institutem, např. prostřednictvím věcného břemene (služebnosti) či prostřednictvím individuálních souhlasů apod. Uvedený závěr vyplývá z ustálené judikatury, kdy např. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 11. 2015, č. j. 6 As 213/2015-14 konstatoval, že *„z řady rozsudků vyplývá, že znak nutné komunikační potřeby se naopak zkoumá vždy ve vztahu ke konkrétním dotčeným nemovitostem, pro něž sporná cesta plní roli komunikační spojnice. Je to ostatně logické, neboť ve vztahu k veřejnosti - jakožto neohraňovanému a neurčitému okruhu osob - by nutnou komunikační potřebu nenaplnila žádná účelová komunikace.“*

Rovněž Krajský soud v Brně k posouzení znaku nutné komunikační potřeby v rozsudku ze dne 27. 1. 2021, č. j. 30 A 139/2018 – 117, uvedl následující: *„Z předchozích rozhodnutí prvostupňového správního orgánu vyplývá, že v daném případě existují i další alternativní způsoby naplnění komunikační potřeby. V případě reálné existence alternativní cesty v terénu je vhodné zjistit, zda se alternativní cesta (cesty) nacházejí ve vlastnictví veřejnoprávní korporace – státu, kraje nebo obce. V případě, že by alternativní cesta (cesty) nebyly ve vlastnictví veřejnoprávní korporace, šlo by dále o posouzení střetu dvou soukromých práv a vyvstala by otázka, které ze dvou či více cest v soukromém vlastnictví by měly být zachovány, jelikož naplňují nutnou komunikační potřebu. Dále je třeba se zabývat otázkou, zda alternativní cesta (cesty) naplňují či nenaplňují dosavadní komunikační potřebu v dostatečné míře, přičemž v rámci této úvahy je třeba zjistit jednotlivé zpřístupňované nemovitosti, jejich povahu a charakter, zda je např. možnost si činit*

nárok na celoroční příjezd vozidlem k nim (nutná komunikační potřeba může být v některých případech naplněna i cestou, jejíž užití pro vozidla je omezené v případě špatného počasí či zcela vyloučené v zimním období). Je tedy třeba zjistit, jaký typ dopravy má cesta naplňující nutnou komunikační potřebu pojmout, přičemž je nutno vyjít ze zhodnocení dopravnětechnického a stavebního stavu alternativní komunikace, např. šířky, sklonu, typu zpevnění, aby mohlo být vyhodnoceno, zda se typ dopravy, který sporná cesta doposud umožňovala v rozsahu, v jakém to povaha zpřístupňovaných nemovitostí do budoucna vyžaduje, může odehrávat také po alternativní cestě. Dalším hlediskem při zvažování alternativy je délka posuzovaných cest, přičemž je třeba posoudit, o kolik delší je alternativní cesta a jaká je role sporné cesty v celé komunikační síti a její vztah k ostatním cestám v lokalitě, přičemž ne vždy platí, že by kratší cesta vylučovala možnost naplnění jediné komunikační potřeby v porovnání s další alternativou. Posledním hlediskem při porovnání sporné cesty s alternativní je uskutečnitelnost a případně nákladnost nutných úprav ke zpřístupnění jednotlivých nemovitostí. Při existenci případných námitek účastníků by bylo třeba též zkoumat, zda eventuální nutné úpravy nemovitostí pro jejich zpřístupnění alternativní cestou jsou nepoměrně nákladnější, než zátěž, kterou pro vlastníka sporné cesty představuje omezení jeho vlastnického práva.”

Silniční správní úřad proto musí vždy v rámci svého posouzení uvést, pro které konkrétní nemovitosti zkoumal znak nutné komunikační potřeby a k těmto jednotlivým nemovitostem zvlášť posoudit, v souladu s výše uvedenými hledisky, zda je ve vztahu k nim nutná komunikační potřeba naplněna (k tomu srov. např. také rozsudek Krajského soudu v Ostravě - pobočka Olomouc ze dne 25. 3. 2019, č. j. 65 A 103/2017-56). Dle judikatury lze přitom nutnou komunikační potřebu shledat i v případě, že komunikace zajišťuje přístup jen pro jednu jedinou nemovitost, resp. jediného vlastníka (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2014, č. j. 9 As 147/2013-48).

V dané věci ovšem Magistrát města Přerova nijak nevymezil, pro jaké konkrétní nemovitosti znak nutné komunikační potřeby zkoumal a ve vztahu k jakým nemovitostem jej shledal jako naplněný. Magistrát města Přerova pouze uvedl posouzení alternativní cesty (viz str. 17 – 18 rozhodnutí), kdy uzavřel, že „*navrhovaná alternativní cesta je cca 6,5krát delší, v části hůře sjízdná a shodně vedoucí po pozemcích soukromých vlastníků*“. Nijak se ovšem nevyjádřil k tomu, ve vztahu k jakým konkrétním nemovitostem nutnou komunikační potřebu posuzoval a shledal její naplnění. Z posouzení Magistrátu města Přerova vůbec nevyplývá, k jakým konkrétním nemovitostem má vést posuzovaná předmětná a alternativní cesta, ani zda takové nemovitosti existují. Nelze totiž pouze srovnávat předmětnou cestu s alternativní, aniž by bylo zřejmé, k jaké nemovitosti mají zajišťovat nezbytný přístup, a tedy jaké jsou také požadavky na alternativní cestu vzhledem k povaze nemovitosti, např. jaký typ dopravy má alternativní cesta pojmout s ohledem k dosavadnímu takovému využívání posuzovanou cestou (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2017, č. j. 1 As 213/2017-38, [NSS 6540/2017]), popř. zda k dané nemovitosti není např. zajištěn přístup soukromoprávně. Srovnávat vhodnost alternativní cesty pouze obecně, ve vztahu k veřejnosti či „místním obyvatelům“, bez upřesnění konkrétních vlastníků, pro které cesta naplňuje nutnou komunikační potřebu, není možné dle krajského úřadu považovat za řádné a přezkoumatelné posouzení znaku nutné komunikační potřeby na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu. Pokud tímto uvedením

konkrétních nemovitostí snad zamýšlel Magistrát města Přerova výčet účastníků řízení (viz str. 19 rozhodnutí), krajský úřad konstatuje, že uvedené není možné v souladu s výše uvedeným akceptovat jako řádné posouzení nutné komunikační potřeby ve vztahu k jednotlivým nemovitostem zpřístupňovaným posuzovanou cestou. Je přitom nutné podotknout, že ne každá nemovitost musí uplatňovat nutnou komunikační potřebu a být napojena na veřejně přístupnou účelovou komunikaci.

Krajský úřad v této souvislosti upozorňuje, že pouhé užívání cesty širokou veřejností, zejména pokud by toto užívání bylo za účelem procházek, turistiky či cyklistiky, nelze brát za naplnění nutné komunikační potřeby, pokud není naplněna nutná komunikační potřeba min. jedné konkrétní nemovitosti, které posuzovaná cesta slouží, resp. sloužila před jejím znepřístupněním. Krajský úřad se tak neztotožňuje s tvrzením Magistrátu města Přerova, že *„nutnou komunikační potřebu a to, že byla cesta využívána, dokazují ortofoto snímky z průběhu posledních cca osmi let, kdy byla cesta v terénu stálá a patrná, což by se nestalo, kdyby nebyla pravidelně užívána.“* (str. 18 rozhodnutí). Jako dostatečné tak v důsledku výše uvedeného nemůže být shledáno ani posouzení vhodnosti alternativní cesty provedené Magistrátem města Přerova. Samotnému posouzení alternativní cesty krajský úřad rovněž vytýká, že není Magistrátem města Přerova ani zcela jasně uvedeno, kudy přesně, tj. po kterých (všech) pozemcích, tato alternativní cesta má vést.

S uvedeným pochybením při posouzení znaku nutné komunikační potřeby souvisí i nedostatečné posouzení znaku zákonného účelu, kdy Magistrát města Přerova uvedl následující: *„Že předmětná cesta slouží k obhospodařování lesních pozemků, vyplývá jak z prohlášení vlastníků sousedních pozemků, tak mimo jiné i z podmínky č. 15 stavebního povolení stavby „Rybník Velká Bystřice – Vrtov“, která byla povolena rozhodnutím MMOI, Odboru životního prostředí pod č. j. SMOI/ŽP/55/540/2013/Gi ze dne 30. 8. 2013, které nabylo právní moc dne 5. 10. 2013, citace: „Z titulu ochranného pásma lesa dle § 14 odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb., v platném znění, bude zachován 4-5 metrů široký manipulační pruh podél celého břehu rybníka nezbytně nutný pro přejezd lesní techniky potřebné k zajištění hospodaření v okolních lesích.““*

Je nutné podotknout, že Magistrát města Přerova v rámci svého posouzení i nadále vychází z čestných prohlášení vlastníků sousedních pozemků, ačkoliv mu bylo již v rozhodnutí krajského úřadu ze dne 14. 2. 2019, č. j. KUOK 21259/2019, sp. zn. KÚOK/129750/2018/ODSH-SH/8001, vytčeno, že vzal jako podklad svého rozhodnutí čestné prohlášení namísto např. provedení důkazu svědeckou výpovědí (k tomu blíže srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2013, č. j. 7 As 55/2013-32, či usnesení ÚS III. ÚS 3308/18 ze dne 12. 11. 2019, dle kterého *„K námitkám stěžovatelů, že se správní orgány ani soudy nevypořádaly s předloženými čestnými prohlášeními, krajský soud i Nejvyšší správní soud zdůraznily, že k nim nemohly správní orgány přihlídnout, neboť čestným prohlášením může být nahrazeno pouze předložení listiny, a to za podmínek stanovených zvláštním zákonem. Není ale možné učinit čestné prohlášení namísto důkazu svědeckou výpovědí.“*). Prohlášení vlastníků, které byly Magistrátu města Přerova doručeny dne 30. 8. 2018, nelze v žádném případě označit jako svědecké výpovědi (viz str. 16 rozhodnutí, v rámci posouzení znaku souhlasu s obecným užíváním, kdy Magistrát města Přerova uvedl, že *„ze svědeckých výpovědí vlastníků sousedních nemovitostí doložených silničnímu správnímu úřadu dne 30. 8. 2018...“*). Magistrát města Přerova z těchto prohlášení proto nemohl při svém

posouzení znaků veřejně přístupné účelové komunikace vycházet, přičemž tak učinil nejen u znaku zákonného účelu, ale i u znaku souhlasu s obecným užíváním a nutné komunikační potřeby. Opět je tak nutné zkonstatovat nedostatečné zjištění skutkového stavu. Toto své pochybení v rámci nového projednání napraví a případně provede další dokazování pro zjištění skutkového stavu, např. důkaz svědeckou výpovědí.

Nad rámec výše uvedeného krajský úřad dále upozorňuje na procesní pochybení Magistrátu města Přerova při provedení důkazu ohledání na místě dne 1. 4. 2021. Magistrát města Přerova vyrozuměl v souladu s ust. § 51 odst. 2 správního řádu účastníky řízení o tomto ohledání na místě písemností ze dne 2. 3. 2021, č. j. MMPPr/035248/2021/Sko, nicméně v rámci dobré správy by měl rovněž uvést, kde konkrétně, tj. na jakém pozemku, toto ohledání na místě v 10:30 hodin započne. Pozemky, na kterých toto ohledání bude provedeno, Magistrát města Přerova rovněž měl specifikovat, kdy lze z písemnosti pouze usuzovat, že se jedná o pozemky, o nichž je vedeno předmětné řízení. Současně měl vydat usnesení o ohledání pozemků dle ust. § 54 správního řádu, jak mu již bylo vytčeno v rozhodnutí krajského úřadu ze dne 14. 2. 2019, č. j. KUOK 21259/2019, sp. zn. KÚOK/129750/2018/ODSH-SH/8001. O tomto ohledání na místě měl být rovněž v souladu s ust. § 18 odst. 1 správního řádu sepsán protokol.

Vzhledem k výše uvedeným nedostatkům a pochybením Magistrátu města Přerova je nutné konstatovat, že odvoláním napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se správním řádem, a to zejména v rozporu s ust. § 3 správního řádu, jelikož nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad úkonu správního orgánu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Je současně nutné jej považovat za vydané v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu, neboť Magistrát města Přerova nedostatečně odůvodnil své závěry ohledně (ne)naplnění znaků veřejně přístupné účelové komunikace, jak je uvedeno výše. Podle ust. § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění rozhodnutí uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Těmto požadavkům ovšem Magistrát města Přerova v odvoláním napadeném rozhodnutí zcela nedostál. Krajský úřad proto přistoupil k postupu dle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu a odvoláním napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Magistrátu města Přerova k novému projednání. V rámci tohoto nového projednání Magistrát města Přerova opětovně posoudí naplnění znaků veřejně přístupné účelové komunikace na základě zjištěného skutkového stavu ve věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v souladu s ust. § 3 správního řádu. Současně při svém posouzení zohlední výše uvedené závěry krajského úřadu a své rozhodnutí řádně odůvodní v souladu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu.

Pro účely oznamování tohoto rozhodnutí pak krajský úřad převzal vymezení účastníků z odvoláním napadeného rozhodnutí Magistrátu města Přerova. Vzhledem k tomu, že se v daném případě jedná o řízení s velkým počtem účastníků dle ust. § 144 správního řádu (jelikož má více než 30 účastníků), doručoval Magistrát města Přerova své rozhodnutí veřejnou vyhláškou, s výjimkou účastníků řízení dle ust. § 27 odst. 1 správního řádu, kterým se v souladu s ust. § 144 odst. 5 správního řádu doručuje jednotlivě. Stejně tak doručuje toto rozhodnutí i krajský úřad jako odvolací správní orgán.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem rozhodl krajský úřad tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí se dle ust. § 91 správního řádu nelze dále odvolat.

Mgr. František Pěruška
zástupce vedoucího odboru

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu nejméně 15 dnů na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje a Magistrátu města Přerova, v rámci výkonu dobré správy také na úřední desce Městského úřadu Velká Bystřice. Rozhodnutí se zveřejní též způsobem umožňující dálkový přístup. Patnáctý den vyvěšení je dnem doručení tohoto rozhodnutí, přičemž pro běh lhůty je rozhodující den vyvěšení na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje.

Vyvěšeno dne .....

Sejmuto dne .....

Razítko a podpis subjektu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí rozhodnutí:

Obdrží:

1. Magistrát města Přerova - úřední deska (se žádostí o bezodkladné vyvěšení této písemnosti na své úřední desce na dobu nejméně 15 dnů a o zpětné zaslání potvrzeného vyvěšení po uvedené dobu)
2. Městský úřad Velká Bystřice - úřední deska (se žádostí o bezodkladné vyvěšení této písemnosti na své úřední desce na dobu nejméně 15 dnů a o zpětné zaslání potvrzeného vyvěšení po uvedené dobu)

Účastníci řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu (doručováno do vlastních rukou):

3. PhDr. Simona Sokolová, Příční 1004, 783 53 Velká Bystřice
v zastoupení
Mgr. Pavlem Piňosem, advokátem, ev. č. ČAK 10123, se sídlem Kramářova 3379, 750 02 Přerov 2 (IDDS: d5mgmks)

Účastníci řízení podle ust. § 27 odst. 2 správního řádu (doručováno veřejnou vyhláškou):

4. Město Velká Bystřice, Zámecké náměstí 79, 783 53 Velká Bystřice

5. AGRA Velký Týnec, a. s., Bystřická č.p. 704, 783 72 Velký Týnec 1
6. Agrospol Velká Bystřice s.r.o., Svěsedlická č.p. 740, 783 53 Velká Bystřice
7. Irena Barneková, Na Svobodě č.p. 455, 783 53 Velká Bystřice
8. Pavla Bernardová, 8. května č.p. 78, 783 53 Velká Bystřice
9. Jiří Budina, Žižkova č.p. 251, 783 53 Velká Bystřice
10. Mgr. Jana Budinová, Žižkova č.p. 251, 783 53 Velká Bystřice
11. Česlav Čajka, Na Letné č.p. 754, 783 53 Velká Bystřice
12. Ing. Tomáš Dosoudil, 8. května č.p. 28, 783 53 Velká Bystřice
13. Ing. Pavlína Dragúňová, Vrtov č.p. 577, 783 53 Velká Bystřice
14. Družstvo Berillion, 8. května č.p. 503/27, 779 00 Olomouc 9
15. Vlasta Ellnerová, Svěsedlická č.p. 510, 783 53 Velká Bystřice
16. Jan Glauder, Přáslavice č.p. 90, 783 54 Přáslavice
17. Oldřich Habáň, Křížkovského č.p. 745, 783 53 Velká Bystřice
18. Věra Hliněná, tř. Kosmonautů č.p. 1028/7, Hodolany, 779 00 Olomouc 9
19. Ing. Jiří Hořínek, Okružní č.p. 4699, 760 05 Zlín 5
20. Mojmír Hořínek, ČSA č.p. 7, 783 53 Velká Bystřice
21. Ing. Zdeněk Hořínek, ČSA č.p. 5, 783 53 Velká Bystřice
22. Jindřiška Hořínková, ČSA č.p. 7, 783 53 Velká Bystřice
23. Pavel Hubáček, Mrsklesy č.p. 199, 783 65 Hlubočky 3
24. Kateřina Hubáčková, Habartice č.p. 13, 788 23 Jindřichov u Šumperka
25. Antonín Hynek, ČSA č.p. 86, 783 53 Velká Bystřice
26. Blanka Hynková, ČSA č.p. 86, 783 53 Velká Bystřice
27. Ing. Zdeněk Kolman, Nádražní II č.p. 583, 783 53 Velká Bystřice
28. Bedřich Kretschmer, Přáslavice č.p. 196, 783 54 Přáslavice
29. Marie Krumpholcová, 8. května č.p. 21, 783 53 Velká Bystřice
30. Marie Křesalová, Kollárova č.p. 175, 783 53 Velká Bystřice
31. Lenka Kutilová, Nábřeží č.p. 754/9, 779 00 Olomouc 9
32. Jan Kutra, Řezáčova č.p. 425/2, Lazce, 779 00 Olomouc 9
33. Ing. Vladimír Kutra, Přáslavice č.p. 40, 783 54 Přáslavice
34. MUDr. Olga Látalová, Neumannova č.p. 902/9, Hodolany, 779 00 Olomouc 9
35. Lesy České republiky, s.p., Přemyslova č.p. 1106/19, Nový Hradec Králové, 500 08 Hradec Králové 8
36. Jarmila Lipková, Kocourovce č.p. 7, Přáslavice, 783 56 Doloplazy
37. Ing. Jaroslav Mádr, Křížkovského č.p. 176, 783 53 Velká Bystřice
38. Radomír Mádr, Příční č.p. 380, 783 53 Velká Bystřice
39. Mgr. Helena Mádrová, Křížkovského č.p. 176, 783 53 Velká Bystřice
40. Lenka Mádrová, Příční č.p. 380, 783 53 Velká Bystřice
41. Zdeňka Macharáčková, Zámecké náměstí č.p. 14, 783 53 Velká Bystřice
42. Anna Měšťánková, Nádražní II č.p. 746, 783 53 Velká Bystřice
43. Metropolitní kapitula u svatého Václava v Olomouci, Biskupské nám. č.p. 841/2, 779 00 Olomouc 9
44. Radek Miláček, Smetanova č.p. 285, Mariánské Údolí, 783 65 Hlubočky 3
45. Miroslav Nehněvajsa, ČSA č.p. 992, 783 53 Velká Bystřice
46. Obec Přáslavice, Přáslavice č.p. 23, 783 54 Přáslavice
47. Bedřich Ochman, 8. května č.p. 20, 783 53 Velká Bystřice
48. Alexander Oulton, Bílkova č.p. 11/19, Topolany, 779 00 Olomouc 9
49. Petr Pazdera, 8. května č.p. 298, 783 53 Velká Bystřice
50. Ing. Jiří Pečinka, Žižkova č.p. 312, 783 53 Velká Bystřice
51. Jaromír Peřina, 8. května č.p. 350, 783 53 Velká Bystřice
52. Ing. Jiří Peřina, Svěsedlická č.p. 690, 783 53 Velká Bystřice

53. JUDr. Jiří Procházka, Loučná č.p. 207, 783 53 Velká Bystřice
54. Přemysl Procházka, Masarykovo náměstí č.p. 20, 752 01 Kojetín I-Město
55. Marie Procházková, Loučná č.p. 207, 783 53 Velká Bystřice
56. Jiří Přidal, Přáslavice č.p. 55, 783 54 Přáslavice
57. Libuše Přidalová, Přáslavice č.p. 55, 783 54 Přáslavice
58. Alena Rechová, 8. května č.p. 222, 783 53 Velká Bystřice
59. Bedřich Skácel, Hrubá voda č.p. 269, 783 61 Hlubočky
60. Josef Skála, Hřbitovní č.p. 40, 783 53 Velká Bystřice
61. Alice Slánská, ČSA č.p. 4, 783 53 Velká Bystřice
62. Marie Sošková, 8. května č.p. 724, 783 53 Velká Bystřice
63. Lubomír Spáčil, U cihelny č.p. 276/1, Droždín, 779 00 Olomouc 9
64. Státní pozemkový úřad, Husinecká č.p. 1024/11a, 130 00 Praha 3-Žižkov
65. Jaroslav Svrchokryl, Libina č.p. 769, 788 05 Libina
66. Václav Svrchokryl, Zmola č.p. 172/56, Svatobořice, 696 04 Svatobořice-Mistřín
67. Ing. Josef Šperka, 8. května č.p. 32, 783 53 Velká Bystřice
68. Marie Šperková, 8. května č.p. 32, 783 53 Velká Bystřice
69. Ing. Pavel Šudřich, Přáslavice č.p. 44, 783 54 Přáslavice
70. Jitka Téglová, ČSA č.p. 5, 783 53 Velká Bystřice
71. Alena Vávrová, Daskabát č.p. 196, 779 00 Olomouc 9
72. Josef Venus, Velká Bystřice č.p. 70, 783 53 Velká Bystřice
73. Josef Venus, 8. května č.p. 373, 783 53 Velká Bystřice
74. Marta Vlácilová, Kollárova č.p. 411, 783 53 Velká Bystřice
75. Vlastimil Vydra, Husova č.p. 495, 783 53 Velká Bystřice
76. Marcela Vydrová, Husova č.p. 495, 783 53 Velká Bystřice
77. Zdenka Zamykalová, Kozinova č.p. 97, 783 53 Velká Bystřice
78. RNDr. František Zedník, Jarmily Glazarové č.p. 405/23, Hejčín, 779 00 Olomouc 9
79. RNDr. Doc. Josef Zedník, CSc., Loučná č.p. 145, 783 53 Velká Bystřice
80. Petr Zedník, 8. května č.p. 241, 783 53 Velká Bystřice
81. Ing. Lukáš Chalupa, Táboritů č.p. 139/19, Bělidla, 779 00 Olomouc 9
82. Bc. Věra Školoudová, ČSA č.p. 7, 783 53 Velká Bystřice
83. Tomáš Zedník, Loučná č.p. 267, 783 53 Velká Bystřice

Na vědomí:

84. Magistrát města Přerova, Odbor evidenčních správních služeb a obecního živnostenského úřadu, oddělení dopravně správních agend, Bratrská 709/34, Přerov I-Město, 750 02 Přerov 2 (IDDS: etwb5sh)
85. spis KÚOK-ODSH